

[Formanden.]

2) *Forespørgsel til ministeren for udenrigs- økonomi og økonomiministeren af Per Hækkerup m. fl.*

Mødet hævet kl. 15¹⁰.

50. møde.

Torsdag den 6. februar kl. 19.

Formanden: I skrivelse af dags dato meddeler finansministeren, at han ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om optagelse af et statspræmieobligationslån.

Udvalget angående forslag til lov om ændring i lov om toldafgifterne m. m. har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

I skrivelse af gårs dato anmoder ministeren for offentlige arbejder om, at der af folketinget må blive foretaget valg af 6 medlemmer og 6 stedfortrædere til for tiden fra 1. april 1958 til 1. april 1962 at indtræde i det i § 2, stk. 6, i lov nr. 257 af 27. maj 1950 om omnibus- og fragtmandskørsel med motorkøretøjer omhandlede landsnævn.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Finansministeren (Kampmann): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om optagelse af et statspræmieobligationslån* på 100 mill. kr.

Den 20. juni i år forfalder det i 1948 optagne præmieobligationslån til tilbagebetaling. Lånet, der er på 100 mill. kr., blev optaget som et led i bestræbelserne for at begrænse pengeregigheden og stimulere opsparingslysten. Så vidt man kan se, nåedes disse mål. Lånets 2 millioner obligationer à 50 kr. blev hurtigt solgt og fik en meget stor spredning ved rationering af salget.

Det er mit indtryk, at folk har været til-

freds med dette lån. Herpå tyder også, at omsætningen på børsen har været relativt lav, og at den børsnoterede kurs på obligationerne har ligget på et højt niveau næsten hele lånets løbetid.

De halvårige præmietrækninger på hver 1,75 mill. kr. har været genstand for megen opmærksomhed og betydelig omtale i dagspressen.

Alt i alt synes man at kunne konstatere, at lånet nyder stor popularitet og af de enkelte obligationsejere opfattes som noget i retning af en fast institution i lighed med Klasselotteriets sedler.

Bl. a. på denne baggrund, men også for at fastholde den opsparing, lånet repræsenterer, samt for at modvirke, at lånets frigivelse giver sig udslag i en forbrugsudvidelse, har regeringen fundet det ønskeligt at søge lånet forlænget for en ny 10-årig periode.

Til forslaget enkelte bestemmelser skal jeg i øvrigt kun fremkomme med følgende bemærkninger.

Når det i lovforslagets § 2 foreslås at optage lånet gennem forlængelse af gyldigheden af de allerede i omløb værende obligationer, er baggrunden dels den, at man derved sparer trykningsomkostningerne til nye obligationer, dels og navnlig den, at det herved formentlig vil opnås, at et større antal obligationsejere fortsat deltager i lånet. Lovforslagets § 2 fastslår i øvrigt, at lånet fortsættes på fuldstændig samme vilkår som hidtil.

Som en følge af, at man tænker sig lånet optaget ved at forlænge gyldigheden af de gamle obligationer, har man i forslaget § 3 ment at måtte understrege, at den obligationsejer, der ikke ønsker at deltage i fremtidige præmieudlodninger i overensstemmelse med obligationernes tekst, skal kunne få obligationernes pålydende udbetalt. Denne ret gælder i hele lånets løbetid.

For at lånet ikke gradvis skal formindskes gennem sådanne indløsninger, har man ved forslaget § 4 ment at burde give finansministeriet bemyndigelse til at overtage disse obligationer og søge dem afsat, hvis markedforholdene måtte muliggøre det, og hvis det i øvrigt findes formålstjenligt.

Da forslaget i sin helhed tilsigter en uændret forlængelse af vilkårene for 1948-lånet, er ved lovforslagets § 5 de for dette